

Esrum Sø, søndag den 15.01.2006

Vi var 7 friske dykkere fra Bundskraberen (Kent, Flemming, Kim N., Michael, Olie, Jan K. og undertegnede Claus), der havde besluttet, at vi denne søndag ville have lidt frisk køligt vand på kroppen. Esrum sø var valgt fordi den havde vi aldrig prøvet før, den var tæt på og vi forventede ikke, at vi ville blive så generet af vinden, som vi evt. ville blive det ved kysten. Ligeledes havde vores aktive instruktør John været forbi søen lørdag aften og konstateret, at der ikke var is på søen, så det skulle ikke stoppe os.

Vi mødtes kl. 10.00 i klubben og efter at kaffen var lavet og det nødvendige sikkerhedsudstyr var medbragt i bilerne (hold k... der var mange biler til de syv dykkere, mindst syv☺), drog vi af sted til den nordøstlige del af Esrum sø omkring Jonstrup, det der hedder Skovlund Bugt. Et blik over vandet måtte sande, at der nok var for lavt i denne ende af søen, så vi drog mod Sørup, som ligger i den sydlige ende. I Sørup havn var der is inde i havnen, men der var også et kort over søen, der fortalte at vi var i den rigtige ende mht. dybde. Vi skulle blot over til roklubben ved siden af Fredensborg Havn, hvor dybden hurtigt ville ligge på 10-15 meter. Og for dem som snart skal til Rødehavet og dykke, ville det jo være fint at kunne præsentere lidt dybde i logbogen.

Efter en høflig forespørgsel inde i roklubben, fik vi lov til at benytte deres P-plads til tøjskifte og pontonger til at gå i vandet fra. Opsynsmanden i roklubben var dog en durkdreven herre, så han udstyrede lige Flemming og Kim N. med en kost hver: så kunne de lige feje pontongen fri for is og fugleklatter, bare så vi ikke gled med vores grej. Ganske smart fundet på... Og til fejedyreneres koner kan vi kun sige: De er ufatteligt gode til det med at feje, som billederne andetsteds på www.bundskraberen.dk kan bevidne om.

Vejret var let overskyet med let vind og temperaturen lå 1-2 grader over frysepunktet. Så det var koldt, men ikke så meget at man var helt stiv inden man kom i vandet. Den interne mobning kører flittigt gennem luften, mest fra flertallet som har vådragter til de to tøser der har har indkøbt tødragter. Vådragterne mener jo at hvis man dykker i tødragt, så er man en tøs. På spørgsmålet fra tøserne om hvad disse så er den dag de investerer i en tødragt, ja, så er de da selvfølgelig en rigtig mand.

Første hold i vandet var Kent og Undertegnede. Derefter fulgt af Jan K. og Olie. Dette var dog et sats, for der stod flere steder, at der ikke måtte komme olie i vandet. Men det gik, de blev ikke opdaget. Aftalen var max. Dykketid på

30 minutter. 2 hold samtidigt vil for den hurtige matematiker give en samlet tid for de to hold på 60 minutter. Dette skulle vise sig at være præcist det antal minutter der blev brugt i sidste ende. Hold 1 i vandet gled de første 10 minutter afsted i nordlig retning ud mod dybderne. Meget af tiden foregik på 3-5 meters vand, fint sigt takket være det kolde vand, der lå på ca. 4 grader Celsius. Efter ca. 10 minutter blev der hurtigt dybere og på ca. 13 mtr. vand, fik holdet sig en ud-af-kroppen oplevelse. Temperaturen lå nu på godt 2 grader og undertegnede kunne pludselig høre en hvislen bag ved sin nakke. Det var ikke for ham muligt at se noget der var utæt og kommunikation med Kent, gav heller ikke umiddelbart nogen reaktion på, at noget var galt. Undertegnede begyndte nu at få et vist besvær med at trække vejret normalt gennem regulatoren. Der var luft, men det var ligesom ikke muligt at få luften rigtigt ned i lungerne. Denne underlige fornemmelse betød at jeg signalerede til Kent om at jeg gerne ville have hans octopus, da jeg ikke havde tiltro til at min egen ville have det bedre end regulatoren havde det. Kent fangede mit signal og proppede denne ind i munden på mig. Efter at min egen regulator havde forlagt munden, skød den bare luft ud for fuld tryk. Så opstigningen blev efter ca. 17 minutters dykning lidt forhastet med luftbobler i massevis omkring os. Forklaring måtte være, at mit 1. trin var frosset og dette havde betydet et freeflow i regulatoren. Kent kunne fortælle at 1. trin var iset til, da vi kom op. Om jeg har fået suget for meget i regulatoren inden vi gik ned eller der evt. kan være lidt kondens i flasken, må være usagt. Men grejet, det alligevel skal til service indenfor den næste måned skal lige checkes en ekstra gang.

Hold 2 havde selvfølgelig uden vi havde observeret det været en tur i overfladen og efter deres udsagn aftalt med dykkerlederen, at de herfra nu havde 30 minutters bundtid. Dette var dog ikke dykkerlederens opfattelse, så på den måde blev det alligevel til næsten 60 minutters dykning for de to første hold

sammenlagt. Dette blev selvfølgelig pointeret til Jan K. og Olie, så de måtte pænt til bageren efter dykning.

Hold 3 bestod af Flemming, Kim N. og Michael. Flemming var en del hurtigere i vandet end de to andre og brokkede sig højlydt om at de skulle skynde sig, for han synes vandet var koldt. Hold 3 kom op til tiden efter 30 minutter og havde nået en bunddybde på omkring 15 meter. De tre dykkere var meget kolde da de kom op og det gjaldt især fødder og hænder. Flemming havde nærmest krampe i kroppen, men det viste sig senere at et kraftigt hold/nerve i klemme i ryggen, var blevet temmelig forværret af det kolde vand.

Trods problemer og strabadser undervejs, var det en flok lystige dykkere der pakkede sammen fra roklubben, og tak for lån af arealerne til dem, og tog hjem i klubhuset til en kop varm kaffe og Olie's to smørkager. De forsvandt i løbet af 5 minutter.

Esrum Sø havde måske ikke så meget at tilbyde mht. planter og fisk (på denne årstid), men til gengæld var vandet flot klart, fin sigt, en masse tomme øflasker og golfbolde, så det er nok ikke sidste gang vi tager Esrum Sø.

Tak for en hyggelig dag.

Claus